

6 februari 2022, Vijfde zondag door het jaar C
Evangelielezing: Lucas 5,1-11

Homilie

Het evangelie van vandaag begint met ons te vertellen dat Jezus omringd wordt door een dichte massa mensen die erop aandringt om zijn interpretatie van het Woord van God, zoals dat in de Thora geschreven staat, te vernemen. De toehoorders hebben zoveel respect en bewondering voor Jezus dat Hij zich moet terugtrekken in een bootje om vanop afstand de menigte te kunnen toespreken. Waarover Jezus het juist heeft in zijn redevoering en hoe de mensen erop reageren, wordt niet vermeld.

Na zijn uiteenzetting zegt Jezus tegen Simon, in wiens boot Hij zat: "Vaar nu naar het diepe en gooi uw netten uit voor de vangst." Van een algemene toespraak schakelt Jezus vrijwel direct over naar een persoonlijk woord. Gods woord is immers niet alleen bedoeld om op publieke plaatsen als bv. een kerk of een auditorium te worden beluisterd, maar ook en vooral om in het gewone dagelijkse leven van elke mens te worden beluisterd en van daaruit in concrete daden te worden omgezet. Zo voelen mensen zich vaak nog het meest aangesproken door Gods woord in hun eigen leefwereld, in een omgeving waar ze zich goed voelen, want die drukt best uit wie ze zijn en daarin kunnen ze ook het meest groeien. Voor de één kan dit bv. lesgeven zijn en voor de ander: zorg verlenen of leidinggeven, handenarbeid verrichten of zich ten dienste stellen van...

Simon voelde zich goed wanneer hij kon vissen want dat was zijn specialiteit. Jezus nu daagt hem uit om naar een plek te varen die hij niet kent, 'het diepe', en daar zijn netten, al zijn kracht, zijn vakkennis en zijn mogelijkheden aan te wenden voor de vangst. Bovendien moet hij dit doen op een moeilijk moment, een moment waarop er normaal niet gevestigd kan worden: overdag, op het heetst van de dag wanneer de vissen weinig of niet rondzwemmen. Als beroepsvisser wist Simon dit heel goed maar zijn ontzag voor Jezus en zijn geloof en vertrouwen in Hem zijn zo groot dat hij gewoon doet wat van hem wordt gevraagd: "Op uw woord zal ik de netten uitgooien". Simon voelt dit aan als een heilig moment en doet wat Jezus hem vraagt. Plots wordt hij iemand anders, iemand met een andere naam. Hij wordt een mens die durft leven en spreken naar zijn geloof. Hij durft te zijn wie hij ten diepste is, wat de anderen ook beweren. Hij zal in Jezus' spoor treden en er zijn voor en met de ander, zodat hij en die ander werkelijk mens kunnen worden. Mensen die dit doen worden andere mensen. In de ogen van Jezus is Simon, de eenvoudige visser, Petrus geworden, de leider van zijn Kerk, de steenrots. Eigenlijk is dit een vooruitgeschoven paasverhaal.

Het schip waarmee Petrus vaart, staat symbool voor de 'Kerk', de eerste Kerk. Vanuit de Kerk klinkt via Jezus het 'Woord van God' en door dit woord worden mensen bevrijd tot leven als ze zich laten raken door de verkondigers van deze Kerk.

En "mensen vangen" is mensen binnen de kerkgemeenschap brengen waarin Jezus zijn boodschap wordt beleefd en het Rijk Gods van vrede, vreugde, liefde en gerechtigheid een menselijk gezicht krijgt. Het woord van God komt er tot leven, dit betekent: redding, bevrijding uit zonde en kwaad, uit lijden en dood.

Maar het grote passagierschip, dat de Kerk ooit is geweest, lijkt nu meer op hier en daar een klein scheepje dat stuurloos ronddobbert ergens op een wereldzee. We beseffen al lang dat er 'heil' te vinden is ook buiten de Kerk, in andere godsdiensten en in zovele mensen en gemeenschappen van verschillende levensovertuiging.

Wat kan het woord van Jezus om 'mensen te vangen' vandaag dan nog betekenen? Hiervoor moeten we dit woord koppelen aan dat andere woord: "Vaar naar het diepe."

De theoloog Paul Tillich sprak in een preek over God als over "de oneindige en onuitputtelijke 'Diepte' van het bestaan." Hij zei: 'Tot hen die niet (meer) weten wat ze over

God moeten denken, spreek hen over de diepten van het leven, over de bron van je bestaan, over datgene waar het uiteindelijk om gaat, wat je onvoorwaardelijk 'au serieux' neemt.' 'Vaar naar het diepe': werp daar je netten uit voor de bevrijding van mensen: bevrijd hen van overconsumptie, van armoede en vereenzaming. Red de mens door op te komen voor een universele rechtstaat, voor een rechtvaardige verdeling van de welvaart, voor een ecologie die de leefbaarheid van onze planeet veiligstelt. Treed met liefde en respect in dialoog met andere religies. Luister naar de existentiële vragen van de mens van vandaag, vooral van de jongeren. Leer hen aandacht te hebben voor het diepste wezen van onze werkelijkheid. Getuig ervan dat we er niet zijn voor onszelf, maar voor het welzijn van de hele samenleving. Ga op zoek naar het goede in mensen, naar waar goddelijke kracht in mensen de kans krijgt om open te bloeien. "Vaar naar het diepe", alleen daar kan een Godservaring ontstaan. Het is Jezus Christus zelf die ons deze opdracht geeft. Op zijn woord kan het tot een wonderbare visvangst komen... of beter: tot een wonderbare bevrijding!

Miet Daeleman